Dosarul nr.4r-2133/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
1-25150394-02-4r-21042026 Judecător: Aliona Postu

D E C I Z I E
În numele Legii

17 august 2026 *****

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Igor CHIROȘCA
Judecătorii: Andrei MOCANU și Adrian CLEVADA

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către avocatul Stici Roman în interesele contravenientului Radu Vera împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2026, în cauza contravențională în privința contravenientului Radu Vera, învinuită în baza art. 64 alin. (1) Cod contravenţional.

Procedura de citare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. La 24.10.2025, în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare materialul contravențional privind învinuirea lui Radu Vera de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) Cod contravențional.

2. Potrivit procesului–verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 808934 din 17.10.2025, întocmit în privința lui Radu Vera, i se incriminează faptul că la data de 17.10.2025, la ora 12:26 aflându-se în *****, *****, casa 14, Radu Vera a împiedicat neîntemeiat pe cet. ***** să i-a parte la educarea copiilor minori, astfel încălcând prevederile art. 64 alin. (1) Cod Contravențional.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2026, sa recunoscut vinovată Radu Vera, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 15 (cincisprezece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750,00 (șapte sute cincizeci,00) lei. S-a explicat lui Radu Vera că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 martie 2026, avocatul Stici Roman în interesele contravenientului Radu Vera, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat că, Radu Vera este o mamă devotată, singurul pilon de sprijin și întreținător real al celor două fiice minore, *****(n. *****) și ***** (n. *****). În opoziție directă se află pretinsa „victimă”, *****, un tată care a manifestat un dezinteres cronic față de propriii copii ani de zile, acumulând o datorie uriașă la plata pensiei de întreținere (peste 100.000 lei). Pentru a reglementa un program civilizat și sigur pentru copii, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului (DPDC) Ciocana a emis Decizia nr. 8/2 din 18.02.2025. Punctul

2 al acestei Decizii (aflată la dosar la f.d. 16-17) este clar, imperativ și lipsit de orice ambiguitate: „Până la data de 18.02.2026 (perioada de adaptare a copiilor), întrevederile vor avea loc Î*****”. Această clauză de siguranță nu a fost o sugestie, ci o obligație juridică impusă de statul Republica Moldova pentru a proteja copiii de un tată absent și de un mediu ostil.

- Acuzația care stă la baza acestui dosar este că, la data de 17.10.2025, mama a „împiedicat neîntemeiat” tatăl să ia parte la educarea copiilor. Care a fost realitatea? ***** s-a prezentat pentru a lua copiii, pretinzând exercitarea unui drept, dar refuzând categoric respectarea obligației corelative: prezența mamei. Conștientă de responsabilitatea sa și obligată de Decizia DPDC, Radu Vera a refuzat să predea copiii singuri tatălui. Mai mult, copiii, traumatizați de comportamentul imprevizibil al acestuia și instigați fiind la ură de noua concubină a tatălui (numită „*****” în capturile de ecran de la dosar, care îi transmitea mamei amenințări cu moartea: „te îngropăm de viu”), au manifestat un refuz categoric, însoțit de anxietate și plâns, de a merge cu tatăl lor. Ce face agentul constatator *****? Primește o plângere de la *****, dă un simplu telefon mamei (pe care îl consemnează într-un raport derizoriu la f.d. 14, afirmând fals că mama „nu dorește ca el să se implice”) și, fără să solicite mamei acte, fără să audieze copiii, fără să analizeze Decizia DPDC (pe care o ignoră complet), întocmește procesul-verbal de contravenție.

- Având în vedere că mama s-a conformat strict unei decizii oficiale, imperative, emise de autoritatea tutelară, acțiunea ei de a nu preda copiii tatălui în condițiile dictate unilateral de acesta (fără prezența ei) a fost nu doar întemeiată, ci obligatorie. Din punct de vedere juridic, comportamentul său a fost pe deplin justificat de lege. Mai mult, atragem atenția Curții asupra art. 64 alin. (2) din Codul Contravențional, care stipulează că însăși încălcarea deciziei autorității tutelare privind modul de realizare a dreptului de comunicare constituie contravenție. Astfel, paradoxal, dacă clienta mea Radu Vera ar fi cedat presiunilor lui ***** și l-ar fi lăsat să preia copiii singur, ea însăși ar fi încălcat Decizia DPDC și ar fi comis, în mod real, o contravenție! Statul nu poate sancționa un cetățean pentru respectarea actelor emise tot de stat.

- Din perspectiva drepturilor fundamentale, art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370/2023 definește „interesul superior al copilului” ca fiind asigurarea condițiilor adecvate pentru creșterea armonioasă. Totodată, art. 4 lit. a) obligă la respectarea cu prioritate a acestui interes. Acționând pentru a proteja copiii de trauma unei plecări forțate cu un tată instabil emoțional și o concubină agresivă, atitudinea mamei a fost dictată exclusiv de acest principiu.

- În absența caracterului „neîntemeiat”, fapta este complet lipsită de latura sa obiectivă. Potrivit definiției din art. 10 din Codul Contravențional, contravenția presupune o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție. Acționând în baza dispozițiilor autorității tutelare, lipsește deopotrivă și vinovăția (prevăzută la art. 14 din Codul Contravențional). În consecință, devine direct incident art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, care stipulează imperativ că procesul contravențional va fi încetat în cazul în care „nu există faptul contravenției”.

- Hotărârea instanței de fond validează un abuz de drept flagrant comis de *****. În primul rând, acumularea unei datorii la pensia alimentară de peste 100.000 lei încalcă direct art. 74 alin. (1) din Codul Familiei („părinții sînt obligați să-și întrețină copiii minori”). Această eschivare este un temei direct pentru decăderea din drepturile părintești, conform art. 67 lit. a) din Codul Familiei.

- în al doilea rând, depunerea obsesivă a celor 10 plângeri nefondate constituie o formă de hărțuire, interzisă de art. 13 alin. (1) din Codul Civil, care definește abuzul de drept. De asemenea, art. 62 alin. (1) din Codul Familiei stabilește că drepturile părintești nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului și nu pot prejudicia sănătatea psihică a acestuia. Hărțuirea

mamei prin Poliție încalcă obligația statului prevăzută la art. 23 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului, de a proteja copilul de violență psihologică și abuz.

- Procesul-verbal este nul, agentul ***** încălcând garanțiile procesuale fundamentale. Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, agentul constatator „are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele... a circumstanțelor cauzei", inclusiv de a strânge probele „care dezvinovățesc persoana". Prin neaudierea reală a mamei și refuzul de a recepționa Decizia DPDC, agentul a suprimat orice element dezvinovățitor.

- Aceasta a anulat drepturile recurentei garantate de art. 384 alin. (2) din Codul Contravențional: dreptul să prezinte probe (lit. i), să facă obiecții (lit. o), să ia cunoștință de procesul-verbal (lit. p). Mai mult, procesul-verbal trebuie încheiat pe baza unor „probe acumulate" (art. 442 alin. (1) CC), definite de art. 425 alin. (1) și (2) CC. Lipsa probatoriului de la ambele părți duce la încălcarea prezumției de nevinovăție, prevăzută de art. 375 alin. (3) din Codul Contravențional: „concluziile despre vinovăția persoanei... nu pot fi întemeiate pe presupuneri".

- Instanța de fond a judecat cauza bazându-se pe un aviz cu mențiunea „Nereclamat". Aceasta este o eroare fatală în drept. Conform art. 382 alin. (1) și (2) din Codul Contravențional, citarea trebuie să dovedească primirea citației sau faptul că destinatarul „a refuzat să o primească". Din punct de vedere juridic, raportat la normele generale ale art. 106 lit. a din Codul Administrativ, „Nereclamat" înseamnă doar imposibilitatea faptică de a intra în posesie (ex: program de muncă suprapus cu cel poștal), și în niciun caz nu echivalează cu un „Refuz" voluntar, conștient.

- Această concluzie este susținută la nivel european. Deși fapta este prevăzută de Codul Contravențional, ea are o „natură penală" în sensul Articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Acest principiu de fier a fost constatat de Curtea de la Strasbourg în speța Ziliberberg c. Moldovei (Cererea nr. 61821/00). Curtea a subliniat (paragrafele 32-34) că scopul sancțiunilor contravenționale moldovenești este de a pedepsi, atrăgând astfel aplicarea garanțiilor specifice materiei penale din Art. 6 CEDO.

- A judeca o persoană în lipsă, ignorând propria sa cerere de repunere pe rol din 10.02.2026 și mulțumindu-te cu un plic „Nereclamat", înseamnă a încălca direct dreptul la un proces echitabil, dreptul de a dispune de timpul necesar pregătirii apărării și dreptul fundamental de a fi audiat de un tribunal independent și imparțial.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

6. Potrivit art. 471 din același cod, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.

7. Instanța de recurs menționează că la materialele dosarului până la 12.08.2026 participanții la proces nu au depus referințe asuprea recursului.

8. ***Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

9. În conformitate cu prevederile art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

10. În concordanță cu art. 7 al Codului contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Potrivit art. 374, alin. (2) din același cod, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

12. În concordanță cu prevederile art. 375 din același cod, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

13. În conformitate cu art. 440, alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

14. Potrivit art. 442, alin. (1) din același act normativ, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

15. În baza art. 443, alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

16. Conform art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

17. Conform art. 448, alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1, alin. (8).

18. Alineatul (4) și (8) al aceluiași articol prevede că, contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. […] Pentru contestaţia depusă împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

19. În acord cu reglementările art. 458, alin. (1) din același act normativ, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

20. Conform art. 462, alin. (4) Cod contravențional, partea descriptivă [a hotărârii judecătorești] cuprinde: a) circumstanţele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei.

21. Conform art. 465 Cod contravențional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. Decizia pronunțată în recurs este irevocabilă.

22. În baza art. 470, alin. (3) Cod contravențional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

23. Potrivit art. 471 din același cod, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu

citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.

24. În conformitate cu art. 473, alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: este nefondat.

25. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

26. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950 (cauza *Ziliberberg vs Moldova*, 1 februarie 2005, §§ 29, 32, cauza *Garyfallou AEBE vs Grecia* din 24 septembrie 1998, § 56), respectiv și garanțiile unui proces echitabil urmează a fi asigurate în deplinătate.

27. În speță, persoana care a depus recursul are dreptul de a-l declara în virtutea art. 467 Cod contravențional, iar recursul a fost întemeiat pe unul din cazurile expres prevăzute de lege (art. 466 Cod contravențional).

28. În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI06 808934 din 17.10.2025, Radu Vera a fost învinuită de către agentul constatator de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) Cod Contravenţional, reținîndu-se în acțiunile acesteia că: „la data de 17.10.2025, la ora 12:26 aflându-se în *****, *****, casa 14, Radu Vera a împiedicat neîntemeiat pe cet. ***** să i-a parte la educarea copiilor minori”, respectiv fapta acesteia fiind calificată în temeiul art. 64 alin.1) Cod contravențional.

29. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2026, sa recunoscut vinovată Radu Vera, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 15 (cincisprezece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750,00 (șapte sute cincizeci,00) lei. S-a explicat lui Radu Vera că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral..

30. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției, instanța de fond a ținut cont de rigorile statuate la art. 458, alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/ sau agravante; necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

31. Hotărârea judecătorească contestată cuprinde elementele stipulate de art. 462 Cod contravențional, fiind alcătuită din parte introductivă, parte descriptivă şi dispozitiv, fiecare din

părți cuprinzând elementele strict reglementate de norma procesuală nominalizată. În fond, hotărârea judecătorească atacată este legală, întemeiată şi motivată.

32. În fond, hotărârea judecătorească atacată este legală, întemeiată şi motivată. Soluția adoptată de instanța de fond este conformă rigorilor de la art. 462, alin. (5) din Codul contravențional.

33. Subsecvent celor enunţate, Colegiul penal conchide că prima instanţă justificat şi întemeiat a apreciat că, la caz, agentul constatator a prezentat probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către contestatar a contravenției imputate și că se confirmă vinovăția contestatarului în comiterea contravenției ce i se impută.

34. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza *Ruiz Torija vs Spania,* hotărârea CtEDO din 09.12.1994, §29; cauza *Papon vs Franța*, hotărârea CtEDO din 15.12.2001; cauza *Boldea vs România*, hotărârea CtEDO din 15.02.2007, §30).

35. Instanța de recurs atestă că agentul constatator şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 808934 din 17.10.2025; proces-verbal de consemnare a plîngerii verbale din 09.10.2025 potrivit căruia din numele lui ***** a fost depusă plîngerea prin care solicită organelor de poliție să atragă la răspundere pe Radu Vera care la 09.10.2025 a încălcat graficul de întrevedere cu copii; proces-verbal privind actele de constatare din 09.10.2025 prin care au fost consemnate declarațiile lui ***** prin care ultimul declară că la 09.10.2025, aflîndu-se pe adresa str. Uzinelor, 10, la grădinița pentru a-și felicita copilul *****, însă directoarea nu i-a permis să-și felicite copilul invocînd că trebuie să o anunțe pe Radu Vera; copia Deciziei cu privire la întocmirea programului de întrevedere cu copii *****și ***** nr. 8/2 din 18.02.2025; scrisoare; captură de ecran convorbirea cu numărul de telefon *****; 78427933; raportul din 17.10.2025 a șefului interimar al SP 1 al IP Ciocana, Ion Volentir.

36. Astfel, s-a stabilit cu certitudine că Radu Vera la data de 17.10.2025 ora 12.26 a încălcat Decizia autorităților tutelare cu nr. 8/2 din 18.02.2025 cu privire la întocmirea programului de întrevedere cu copii *****și ***** prin acțiuni de împiedicare a lui ***** să-și vadă copii minori.

37. Prin urmare, din probele enunţate, denotă că anume Radu Vera a comis fapta constatată, adică a încălcat Decizia autorităților tutelare privind stabilirea graficului de întrevedere cu copii minori *****și *****.

38. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, ci constituie un dezacord formal asupra soluției adoptate de către instanța de judecată, respectiv nu poate constitui temei de casare acesteia.

39. Mai mult, prima instanță destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea sa în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale speței, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

40. Instanța de recurs reține că argumentele invocate de avocat în recurs, referitor la lipsa vinovăției și pretinsa inexistență a împiedicării tatălui de a participa la educarea copiilor, nu pot

fi reținute, deoarece acestea sunt infirmate prin ansamblul probelor administrate în cauză. Instanța de fond nu și-a întemeiat concluziile exclusiv pe declarațiile victimei, ci pe un complex de probe care se coroborează reciproc, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, plângerea depusă la poliție, procesul-verbal de consemnare a declarațiilor, decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului privind programul de întrevederi, capturile de ecran și raportul agentului constatator.

41. Colegiul observă că însăși existența unei decizii a autorității tutelare privind stabilirea expresă a programului de întrevederi obliga ambii părinți să respecte modalitatea concretă de realizare a relației dintre tată și copii. Or, din materialele cauzei rezultă că victima s-a prezentat pentru a-și exercita dreptul stabilit prin decizia autorității competente, însă nu a putut realiza efectiv întrevederea cu copiii, fiind împiedicată în mod repetat. Faptul că victima era blocată la telefon și pe rețelele de socializare, precum și multiplele adresări către organele de poliție, confirmă existența unei conduite continue de obstrucționare și nu a unui incident izolat.

42. Nu poate fi reținut nici argumentul avocatului precum că lipsa unei interdicții exprese de a fi prezentă mama la întrevederi ar exclude caracterul contravențional al faptei. Esența acuzației nu constă în simpla prezență a mamei, ci în împiedicarea efectivă a realizării programului de comunicare stabilit de autoritatea tutelară. Or, instanța de fond a constatat anume faptul că tatăl nu și-a putut exercita dreptul de a participa la educarea copiilor în modalitatea stabilită oficial, iar această concluzie derivă logic din probele administrate.

43. Colegiul apreciază drept declarative și afirmațiile apărării precum că acțiunile lui Radu Vera ar fi fost dictate exclusiv de interesul superior al copilului. Deși protecția interesului copilului reprezintă un principiu fundamental, acesta nu poate justifica ignorarea unei decizii executorii a autorității tutelare, în lipsa unor probe obiective care să demonstreze existența unui pericol real pentru minori. În prezenta cauză nu au fost prezentate date concludente care să demonstreze că întrevederile tatălui cu copiii ar fi afectat dezvoltarea sau siguranța acestora.

44. Totodată, Colegiul reține că instanța de fond a verificat legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și întemeiat a constatat că cerințele art. 443 Cod contravențional au fost respectate integral, iar actul contestat beneficiază de prezumția de legalitate și temeinicie. Apărarea nu a demonstrat existența unor încălcări procedurale capabile să atragă nulitatea procesului-verbal sau să pună la îndoială constatările agentului constatator.

45. Nici argumentele privind pretinsa lipsă a laturii subiective nu pot fi acceptate. Din circumstanțele cauzei rezultă clar caracterul intenționat al conduitei, manifestat prin evitarea contactului cu tatăl copiilor, blocarea mijloacelor de comunicare și neexecutarea repetată a programului de întrevederi stabilit oficial. Aceste circumstanțe relevă că împiedicarea nu a fost accidentală sau determinată de motive obiective, ci a constituit o conduită conștientă și deliberată.

46. Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, a aplicat corespunzător prevederile legale incidente și întemeiat a recunoscut-o vinovată pe Radu Vera de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) Cod contravențional, sancțiunea aplicată fiind una minimă și proporțională gravității faptei. În aceste condiții, temeiuri pentru casarea hotărârii din 18 martie 2026 nu există.

47. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/ afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției de primă instanță (a se vedea cauza *Ruiz Torija vs Spania,* hotărârea CEDO din 09.12.1994).

48. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

49. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi a menține hotărârea instanței de fond.

50. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul avocatului Stici Roman în interesele contravenientului Radu Vera împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2026, în cauza contravențională în privința contravenientului Radu Vera, învinuită în baza art. 64 alin. (1) Cod contravenţional, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului
Judecătorul ***Igor CHIROȘCA***

Judecătorul ***Andrei MOCANU***

Judecătorul ***Adrian CLEVADA***